

การศึกษาขนาดปราภูของฟันธรรมชาติ หน้าบันในประชากรไทยกลุ่มหนึ่ง

อรพินท์ แก้วปัลส์ ท.บ., Ph.D. (Maxillofacial Prosthodontics)¹

วรรณา ยรรยงกेषมสุข²

อรุณ วิสิทธิศิลป์²

¹ภาควิชาทันตกรรมประดิษฐ์ คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ หาค่าเฉลี่ยและศีกษาอิทธิพลของเพศและอายุต่อขนาดปราภูของฟันธรรมชาติ 6 ชี้หน้าบัน

วัสดุและวิธีการ สุ่มเลือกประชากรไทยช่วงอายุ 25-40 ปี จำนวน 80 คน เป็นชายและหญิงจำนวนเท่ากัน วัดความกว้างและความยาวของฟันหน้าบันใน 2 มิติจากแบบหล่อ วิเคราะห์สถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ของค่าที่ได้กับปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ระยะระหว่างฟันเขี้ยวหรือความกว้างของฟันซี่ดัดไปด้วยที-เกสต์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศพบว่าค่าเฉลี่ยความกว้างในฟันหน้าบันตำแหน่งเดียวกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในฟันเขี้ยวซ้าย เมื่อพิจารณาด้านขวาบันซ้ายไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่าเฉลี่ยความกว้างของฟันตัดซี่กลางและฟันตัดซี่ซ้ายในทั้งสองเพศเป็น 8.7 ± 0.6 และ 7.3 ± 0.6 มม. ตามลำดับ สำหรับฟันเขี้ยวในเพศชายและหญิงมีค่า 8.2 ± 0.6 และ 8.0 ± 0.4 มม. ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยความยาวพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศเฉพาะในฟันตัดซี่ซ้ายทั้งสองซี่ เมื่อพิจารณาด้านขวาบันซ้ายไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่าเฉลี่ยความยาวของฟันตัดซี่กลางและฟันเขี้ยวในทั้งสองเพศเป็น 9.8 ± 0.9 และ 9.4 ± 0.9 มม. ตามลำดับ ในขณะที่ค่าของฟันตัดซี่ซ้ายในเพศชายและหญิงเป็น 9.2 ± 0.9 และ 8.5 ± 0.9 มม. ตามลำดับ พบร่วมค่าความกว้างของฟันตัดซี่กลางบนมีค่าเป็นร้อยละ 24 ของความกว้างระหว่างปลายฟันเขี้ยวบนซ้าย-ขวาส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความกว้างหรือความยาวปราภูของฟันหน้าบันทุกชี้ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุป ความกว้างของฟันตัดซี่กลางบนมีค่าเป็นร้อยละ 24 ของความกว้างระหว่างปลายฟันเขี้ยวในทั้งสองเพศ และเพศมีอิทธิพลต่อขนาดปราภูของฟันตัดซี่ซ้ายบนในขณะที่อายุไม่มีอิทธิพล

(ว.ทันตฯ จุฬาฯ 2551;31:295-304)

คำสำคัญ: ขนาดฟันปราภู; ประชากรไทย; ฟันธรรมชาติหน้าบัน

บทนำ

พันหน้าบันมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสวยงามบุคลิกภาพและความมั่นใจของผู้ป่วย การบูรณะฟันหน้าบัน จึงต้องพิจารณาเพื่อให้สามารถทำงานถูกต้องตามหน้าที่เดิม ของฟันร่วมกับความสวยงามที่ปรากฏขนาด รูปร่าง สัดส่วน และสีของพันหน้าบันถือเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญต่อความสวยงามทางทันตกรรม เป็นบริเวณที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากด้านหน้าในขณะพูดหรือยิ้ม ขนาดฟันควรจะมีสัดส่วนที่สมพันธ์แบบกับขนาดใบหน้า¹ และมีสัดส่วนลดหล่นเหมาะสมสมกับฟันซึ่งข้างเดียว² นอกจากนี้แล้ว ฟันซึ่งเดียวกันทั้งซ้ายและขวาควรมีขนาดใกล้เคียงกันมากที่สุด³ เพื่อให้เกิดความสมดุลและสมมาตรของฟันและใบหน้าในขณะยิ้ม

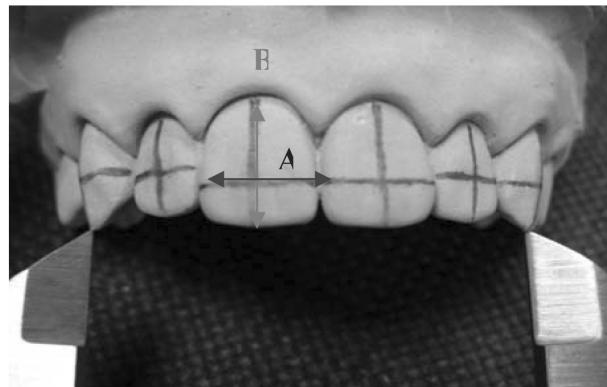
ในการแก้ไขปัญหาเรื่องซ่องว่าระหว่างฟัน พันซ้อนเกพันแต่ก็ หรือการสูญเสียบางส่วนของพันหน้าบันไป ด้วยการบูรณะไม่ว่าจะเป็นด้วยวิธีวีเนียร์ ทำครอบฟัน หรือใส่ฟันเทียม ทันตแพทย์จำเป็นต้องรู้และเลือกขนาดฟันที่เหมาะสมให้แก่ผู้ป่วย ซึ่งมักมีความแตกต่างกันตามเชื้อชาติ พันถุกรูม เผศ ลักษณะพุตติกรรมและอาหารต่อการบดเคี้ยว พยาธิสภาพ เป็นต้น^{4,5} การใช้ข้อมูลอ้างอิงประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกจะทำให้ผลการรักษาเป็นที่น่าพอใจมากยิ่งขึ้น มีงานวิจัยจำนวนมาก^{6–9} ศึกษาเกี่ยวกับขนาดและสัดส่วนของฟัน หากแต่ยังไม่สามารถนำไปประยุกต์เพื่อศึกษาขั้นต่อไปหรือเพื่อใช้ได้โดยตรงกับทางคลินิกอย่างง่าย ๆ และรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้การศึกษาขนาดความกว้าง–ความยาว และสัดส่วนของฟัน 6 ชิ้นหน้าบันรวมถึงค่าตัวเลขที่ได้จากความล้มพันธ์ด้านต่าง ๆ เช่น ค่าอาร์อีดี (RED; recurring esthetic dental proportion) ซึ่งคือสัดส่วนที่เกิดขึ้นทางทันตกรรมที่เกี่ยวกับความสวยงามหาได้จากค่าความกว้างของฟันซึ่งอยู่ใกล้กลางกว่าหารด้วยค่าความกว้างของฟันซึ่งก่อนหน้า¹⁰ หากค่านี้เป็นค่าคงที่คาดว่าจะทำให้เห็นฟันเรียงตัวสวยงาม เป็นอีกหนึ่งแนวคิดนอกเหนือจากการใช้สัดส่วนงดงาม (golden proportion) และค่าความล้มพันธ์ของฟันต่อฟันซึ่งถัดไป (tooth to tooth width proportion) หรือระยะห่างระหว่างบุรุมฟันเขี้ยวธรรมชาติบนตลอดจนค่าความกว้างของฟันตัดกลางซึ่งหน้าบัน และความล้มพันธ์ของความกว้างนั้นต่อระยะห่างระหว่างบุรุมฟันเขี้ยวธรรมชาติบน ซึ่งค่าที่กล่าวมาเหล่านี้ถือเป็นสิ่งจำเป็นในการเป็นค่าอ้างอิงของการวางแผนการรักษาทางทันตกรรม และยังสามารถใช้เป็น

ข้อมูลพื้นฐานของการศึกษาทางทันตกรรมต่อไป โดยคาดหวังว่าจะก่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปประยุกต์กับงานทางคลินิก ทั้งนี้ทุกค่าหรือความล้มพันธ์ที่ได้จะเป็นการวัดหรือมองใน 2 มิติ คือ จำกัดด้านหน้าตรงเท่านั้น

วัสดุและวิธีการ

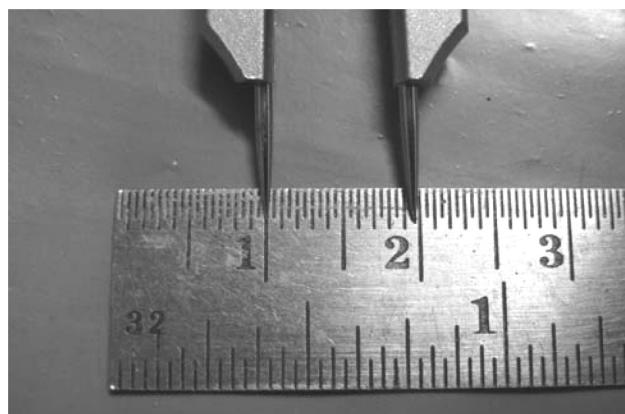
คัดเลือกประชากรไทยช่วงอายุ 25–40 ปี จำนวน 80 คน ที่มีคุณสมบัติ คือ มีฟันธรรมชาติหน้าบันครบ 6 ชิ้น มีการเรียงตัวของฟันดี ไม่มีการซ้อนทับกัน ไม่เป็นโรคทันต์อักเสบ ไม่อยู่ในช่วงรับการรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน ไม่มีรอยโรคหรือได้รับการบูรณะรักษาฟันที่ทำให้ขนาดฟันผิดไปจากเดิม ไม่มีรอยผุหรือมีวัสดุอุดที่ด้านประชิด ไม่มีครอบฟัน หรือฟันปลอม และหากเคยได้รับการรักษาทางทันตกรรมจัดฟันต้องไม่เคยถูกทำการลดขนาดฟัน คัดเลือกอาสาสมัครเป็นชายและหญิงอย่างละเท่า ๆ กัน จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มของเพศชายและกลุ่มของเพศหญิง โดยแบ่งเพศจะมีกลุ่มอยู่ที่ช่วงอายุระหว่าง 25–32 ปี และ 33–40 ปี กลุ่มละ 20 คน เมื่อได้อาสาสมัครคุณสมบัติดังกล่าวแล้วจึงทำการพิมพ์ซึ่งฟันในภาชนะรีบอนด้วยตาดพิมพ์ปากบางส่วนชนิดมีรู โดยใช้วัสดุพิมพ์ปากอลูминัต (Kromopan® 100 hours, Lascod Co.Ltd, Italy) ทำความสะอาดและเทปูนปลาสเตอร์ hin (stone plaster) (Lafarge stone®, Lafarge Co.Ltd, France) ทันทีตามคำแนะนำของบริษัท ตรวจสอบแบบจำลองฟันให้เรียบร้อย หากได้แบบจำลองที่บริเวณฟันหน้าไม่เต็มซึ่งต้องทำการพิมพ์ปากใหม่ ในกรณีที่ไม่สามารถเรียงตัวอย่างกลับมาพิมพ์ปากใหม่ได้จะไม่แน่แบบจำลองฟันนั้นมาเก็บข้อมูล ทำการลงรหัสบนแบบจำลองฟัน เพื่อแสดงกลุ่มที่ศึกษาและตรวจสอบความถูกต้องได้

กำหนดจุดวัดและลักษณะบนฟัน 6 ชิ้นหน้าบันของทุกแบบจำลองในแนวใกล้กลาง (mesial) – ไกลกลาง (distal) ที่กว้างที่สุด ณ จุดสัมผัส (interproximal contact points)⁵ (รูปที่ 1A) และในแนวปลายฟันตัด (incisal) – คอฟัน (cervical) ที่ยาวที่สุด (รูปที่ 1B) จากจุดโคงสุดของคอฟันจนถึงปลายฟัน ทั้งนี้พิจารณาเฉพาะในแนว 2 มิติโดยไม่คำนึงถึงความโคงนูนของตัวฟัน ทำการวัดโดยใช้วงวีนส่องขาสามเหลี่ยมรับวัดระยะ (Inca®, Germany) วัดขนาดจากแบบจำลองฟันในตำแหน่งที่กำหนดแล้วเทียบค่าลงบนไม้บรรทัดความละเอียดตับมิลลิเมตร (รูปที่ 2) โดยผู้ทำการวัด 2 คน คนละ 2 ครั้งในทุกตำแหน่ง หากค่าเฉลี่ยแล้วบันทึกผล

รูปที่ 1 ตำแหน่งที่ใช้วัดขนาดฟันและระยะห่างระหว่างปุ่มฟันเขี้ยวทั้งสองข้างจากแบบจำลองฟัน A. ในแนวความกว้างของฟัน และ B. ในแนวความยาวของฟัน

Fig. 1 The position using to measure the tooth size and the intercanine distance from dental cast. A. in tooth width plane and B. in tooth length plane.

รูปที่ 2 อ่านค่าที่วัดได้จากไม้บรรทัด

Fig. 2 Reading measured value from the ruler.

นอกจากนี้ในทุกแบบจำลองยังทำการวัดระยะทางในแนวเด่นตรงระหว่างปลายปุ่มฟันเขี้ยวบนที่ตำแหน่งกึ่งกลางด้านซ้ายถึงขวา (รูปที่ 1) ด้วยดิจิทัลแคลลิเปอร์ส (digital calipers) (Pro'sKit® รุ่น PD-151, Prokit's industries Co.Ltd., Taiwan) โดยผู้ทำการวัด 2 คน คนละ 2 ครั้งในทุกตำแหน่งเช่นเดียวกัน หากค่าเฉลี่ยแล้วบันทึกผล

นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณและวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความกว้างและความยาวปุ่มฟันเขี้ยวเฉลี่ยของฟันแต่ละคู่ ตลอดจนระยะห่างระหว่างปุ่มฟันเขี้ยว

ทั้งสองข้างในทุกกลุ่มตัวอย่าง จำนวนหน้าค่าสัดส่วนความกว้างปุ่มฟันเขี้ยวเฉลี่ยของฟันตัดหน้าต่อค่าระยะห่างระหว่างปุ่มฟันเขี้ยวทั้งสองข้าง วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลตัวแปรที่ศึกษาด้วยโปรแกรมเอสเพรสโซสสำหรับวินโดวส์เวอร์ชัน 11.5 (SPSS for windows, version 11.5, SPSS Inc., United States of America) เลือกใช้การทดสอบค่าตัวอย่างที่-ทดสอบสำหรับสองกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน (t-test for two independence samples) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบค่าความกว้างปราภูเฉลี่ยในแนววิกลักษณ์-ไกลกกลางของฟันหน้าบนระหว่างเพศชายและเพศหญิง (ตารางที่ 1) พบว่าเพศชายมีค่าความกว้างปราภูเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิงในฟันหน้าบนทุกชี้kyเว้นฟันซี่ #23 ซึ่งในเพศหญิงยาวกว่าเพศชาย ทั้งนี้ในฟันตัดซี่กลางและฟันเขี้ยวทั้งสองข้างให้ค่าความกว้างปราภูเฉลี่ยระหว่างเพศที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ยกเว้นในฟันซี่ #23 เมื่อพิจารณาความทั้งในเพศชายและเพศหญิง พบว่าค่าความกว้างปราภูเฉลี่ยด้านขวา กับด้านซ้ายไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความกว้างปราภูเฉลี่ยของฟันตัดซี่กลางบนมีค่า 8.7 ± 0.6 มม. ฟันตัดซี่ข้างบนมีค่า 7.3 ± 0.6 มม. สำหรับฟันเขี้ยวบนในเพศชายมีค่า 8.2 ± 0.6 มม. และในเพศหญิงมีค่า 8.0 ± 0.4 มม. (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดปราภูฟันหน้าบนในประชากรไทยอายุระหว่าง 25–40 ปี จำนวน 80 คน ระหว่างเพศ (M-D คือ ระยะไกลกกลาง-ไกลกกลาง และ I-C คือ ระยะปลายฟัน-คอฟัน)

Table 1 Comparison of average and standard deviation of clinical upper anterior tooth size in 80 Thai populations, age between 25–40 years old, between genders. (M-D is the distance in mesiodistal plane and I-C is the distance in incisocervical plane.)

Gender	Distance (mm.)	Tooth number					
		#13	#12	#11	#21	#22	#23
Male	M-D	8.3 ± 0.6	7.4 ± 0.8	8.8 ± 0.6	8.8 ± 0.6	7.3 ± 0.7	8.2 ± 0.5
	I-C	9.4 ± 1.1	9.1 ± 0.9	9.9 ± 0.8	9.9 ± 0.9	9.2 ± 0.8	9.3 ± 0.9
Female	M-D	8.1 ± 0.4	7.2 ± 0.5	8.7 ± 0.5	8.7 ± 0.5	7.2 ± 0.5	8.0 ± 0.4
	I-C	9.4 ± 0.9	8.6 ± 0.9	9.7 ± 1.0	9.6 ± 0.9	8.4 ± 0.9	9.4 ± 0.9
Both	M-D	8.2 ± 0.5	7.3 ± 0.7	8.7 ± 0.6	8.7 ± 0.6	7.3 ± 0.6	—*
	I-C	9.4 ± 1.0	—*	9.8 ± 0.9	9.7 ± 0.9	—*	9.3 ± 0.9

* Did not calculate these values as it has the significant difference between gender.

* ไม่ได้คำนวณเนื่องจากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศ

สำหรับความยาวปราภูเฉลี่ยในแนวปลายฟัน-คอฟัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง (ตารางที่ 1) พบว่าเพศชายมีค่าความยาวปราภูเฉลี่ยที่มากกว่าเพศหญิงในฟันหน้าบนทุกชี้kyเว้นฟันซี่ #23 ซึ่งในเพศหญิงยาวกว่าเพศชาย ทั้งนี้ในฟันตัดซี่กลางและฟันเขี้ยวทั้งสองข้างให้ค่าความยาวปราภูเฉลี่ยระหว่างเพศที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในฟันตัดซี่ข้างทั้งสองข้างพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณารวมทั้งในเพศชายและเพศหญิงพบว่า ค่าความยาวปราภูเฉลี่ยข้างขวา กับข้างซ้ายไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าค่าความยาวปราภูเฉลี่ยของฟันตัดซี่กลางบนมีค่า 9.8 ± 0.9 มม. ฟันเขี้ยวบนมีค่า 9.4 ± 0.9 มม. และฟันตัดซี่ข้างบนในเพศชายมีค่า 9.2 ± 0.9 มม. และในเพศหญิงมีค่า 8.5 ± 0.9 มม. (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยความกว้างและความยาวของฟันธรรมชาติหน้าบน

Table 2 The average width and length of the natural upper anterior teeth.

Tooth position	Central incisal	Lateral incisal	Canine	C:L:Ca ratio
Width (mm)	8.7 ± 0.6	7.3 ± 0.6	8.2 ± 0.6 (M)	1:0.84:0.94 (M)
			8.0 ± 0.4 (F)	1:0.84:0.92 (F)
Length (mm)	9.8 ± 0.9	9.2 ± 0.9 (M)	9.4 ± 0.9	1:0.94:0.96 (M)
			8.5 ± 0.9 (F)	1:0.87:0.96 (F)
Length/Width ratio	1.13:1	1.26:1 (M)	1.15:1 (M)	
		1.16:1 (F)	1.18:1 (F)	

หมายเหตุ อ้างอิงจากการวิเคราะห์ข้อมูลของตารางที่ 1 หากไม่ได้ระบุเพศหมายรวมถึงทั้งสองกลุ่ม

Remark reference from the analysis of the data in table 1, if no specified of gender, mean both group.

M = male, F = female, C = Central incisor, L = Lateral incisor, Ca = Canine

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดปรากผู้ฟันหน้าบนในประชากรไทยอายุระหว่าง 25-40 ปี จำนวน 80 คน ระหว่างกลุ่มอายุ (M-D คือ ระยะใกล้กลาง-ไกลกลาง และ I-C คือ ระยะปลายฟัน-คอฟัน)

Table 3 Comparison of averages and standard deviation of clinical upper anterior tooth size in 80 Thai populations, age between 25-40 years old, between age group. (M-D is the distance in mesiodistal plane and I-C is the distance in incisocervical plane.)

Age range (years)	Distance (mm)	Tooth number					
		#13	#12	#11	#21	#22	#23
25-32	M-D	8.1 ± 0.5	7.2 ± 0.7	8.6 ± 0.6	8.7 ± 0.5	7.3 ± 0.7	8.1 ± 0.5
	I-C	9.4 ± 0.9	8.9 ± 0.8	9.8 ± 0.8	9.7 ± 0.7	8.8 ± 0.9	9.3 ± 0.9
33-40	M-D	8.2 ± 0.6	7.4 ± 0.6	8.8 ± 0.6	8.8 ± 0.6	7.3 ± 0.5	8.1 ± 0.5
	I-C	9.5 ± 1.0	8.8 ± 1.1	9.7 ± 1.0	9.8 ± 1.1	8.9 ± 0.9	9.4 ± 1.0

เมื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบขนาดปากกว้างของฟันในแต่ละช่วงอายุ 25–32 ปี และกลุ่มอายุ 33–40 ปี (ตารางที่ 3) พบว่าความกว้างปากเฉลี่ยในแนวไกลักษณ์ในกลุ่มอายุ 33–40 ปี ให้ค่าที่มีแนวโน้มที่จะมากกว่าในกลุ่มอายุ 25–32 ปี ยกเว้นที่ #12 และ #23 โดยในสองกลุ่มอายุนี้ไม่พบค่าความกว้างปากเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับความยาวปากเฉลี่ยในแนวปลายฟัน–คอฟันของฟันหน้าบนระหว่างกลุ่มอายุ 25–32 ปี และกลุ่มอายุ 33–40 ปี พบว่าค่าในกลุ่มหลัง มีแนวโน้มที่ยาวกว่ากลุ่มแรก ยกเว้นในฟันที่ #11 และฟันที่ #12 อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความยาวปากเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่มอายุนี้ เช่นกัน

เมื่อนำค่าความยาวและความกว้างปากเฉลี่ยมาพิจารณาหาอัตราส่วนของความยาวต่อความกว้างได้ค่าดังแสดงในตารางที่ 2 และเมื่อนำค่าความกว้างปากเฉลี่ยมาหารค่าสัดส่วนของฟันตัดซี่กลางบนต่อฟันตัดซี่ข้างบน (tooth to tooth width proportion) หรือค่าความยาวปากเฉลี่ยได้ค่าสัดส่วนของฟันตัดซี่กลางบนต่อฟันตัดซี่ข้างบนต่อฟันเขี้ยวบนก็ได้ค่าดังแสดงในตารางที่ 2 เช่นกัน สำหรับค่าอัตราร้อยละสามารถทำการคำนวณได้จากตารางที่ 2 ดังนี้ ความกว้างของฟันตัดซี่ข้างบน/ความกว้างของฟันตัดซี่กลางบน เป็น $7.3/8.7 = 0.84$ ความกว้างของฟันที่เขี้ยวบน/ความกว้างของฟันตัดซี่ข้างบน เป็น $8.2/7.3 = 1.12$ ในกลุ่มเพศชาย และ เป็น $8.0/7.3 = 1.10$ ในกลุ่มเพศหญิง

ผลจากการวัดค่าระยะห่างระหว่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างพบว่า เมื่อแบ่งตามเพศในเพศชายมีค่าเฉลี่ยที่ 36.8 ± 2.7 มม. และในเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยที่ 36.2 ± 2.1 มม. และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาตามกลุ่ม ใน

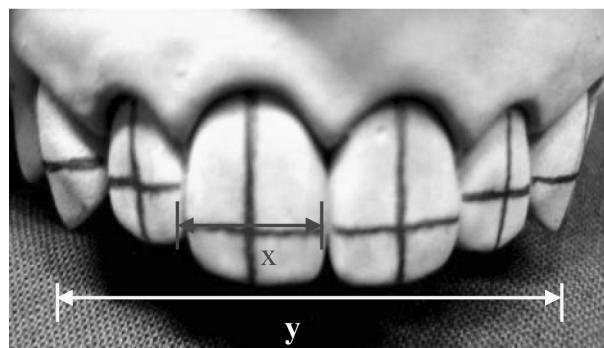
กลุ่มอายุ 25–32 ปี มีค่าเฉลี่ยที่ 36.1 ± 2.3 มม. กลุ่มอายุ 33–40 ปี มีค่าเฉลี่ยที่ 37.0 ± 2.5 มม. ซึ่งพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน จึงนำค่าที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยรวมกันเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาพบว่ามีค่าเฉลี่ยที่ 36.5 ± 2.4 มม.

ดังนั้นเมื่อพิจารณาหาค่าสัดส่วนความกว้างปากเฉลี่ยของฟันตัดซี่กลางบน (ตารางที่ 2) ต่อค่าระยะห่างระหว่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้าง (รูปที่ 3) ทำให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 24 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ในขณะที่ค่าสัดส่วนความกว้างปากเฉลี่ยของฟันตัดซี่ข้างบนต่อค่าระยะห่างระหว่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 20 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง

วิจารณ์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คุณผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน ซึ่งมีจำนวนมากเพียงพอในการคำนวณทางสถิติที่เชื่อถือได้ และได้เลือกใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุมากกว่างานวิจัยลักษณะเดียวกันที่เคยมีมา¹¹ แต่ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดหลาย ๆ ด้าน กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมาเก็บข้อมูลนั้น เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรไทยที่มีอยู่ ณ ขณะนี้คงเป็นเพียงผลการศึกษาในประชากรไทยกลุ่มนึงเท่านั้น ในการศึกษานี้มุ่งเน้นที่จะใช้เกณฑ์ในอายุดังกล่าวดีคิดว่าเป็นกลุ่มที่คาดว่ามักพบปัญหา และให้ความสำคัญกับความสวยงามของฟันหน้ามากกว่า

การเลือกวิธีการวัดขนาดฟันหน้าสามารถกระทำได้หลายลักษณะ เช่น การวัดจากรูปถ่ายดิจิตอล^{12,13} หรือการวัดโดยตรงในช่องปาก⁵ หรือวัดจากแบบจำลองฟันที่ได้จากการ

รูปที่ 3 สัดส่วนความกว้างปากเฉลี่ยของฟันตัดหน้า (x) ต่อระยะห่างระหว่างฟันเขี้ยวทั้งสองข้าง (y)

Fig. 3 The ratio of clinical central incisor width (x) to the intercanine width (y)

พิมพ์ปาก¹³ ซึ่งอย่างหลังนี้สามารถลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากความลำบากในการวัดโดยตรงในช่องปากได้ หากแต่ค่าที่วัดได้จากแบบพิมพ์อาจมีความคลาดเคลื่อนได้จากความไม่เสถียรทางมิติของอัลจิเนตและการขยายตัวของปูนปลาสเดอร์ทิน ทั้งนี้การพิมพ์แบบในงานศึกษานี้ได้เลือกใช้อัลจิเนตและเทปูนตามที่บริษัทได้แนะนำให้ค่าได้ว่าอาจจะมีการขยายตัวอยู่ที่ 0.05 มม.¹⁴ หากเทียบใน 5 นาที ส่วนการขยายตัวของปูนปลาสเดอร์ทินนั้นมีอยู่บ้างแต่อยู่ในช่วงที่ยอมรับได้^{15,16} ทั้งนี้มีปัจจัยการศึกษาได้ใช้วัดจากแบบหล่อในลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อหาค่าของชีพัน¹³ สำหรับการศึกษานี้เพื่อให้ค่าเฉลี่ยของการวัดใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดจึงวัดค่าในตำแหน่งที่กำหนดตำแหน่งละ 2 ครั้ง โดยผู้ทำการวัด 2 คนแล้วหาค่าเฉลี่ย ทั้งนี้ในการศึกษานี้ใช้วงเวียนสองขาและไม่บรรทัดความละเอียดระดับมิลลิเมตร ซึ่งต่างจากในงานวิจัยที่เลือกใช้เรอร์เนียร์แคลลิเปอร์สวัดโดยตรงจากแบบจำลองพัน¹⁷ เนื่องจากมีงานวิจัย¹⁸ ที่ให้ความเห็นว่าความหนาของปลายเครื่องมือทำให้เกิดความยากลำบากในการเข้าดับบริเวณด้านข้างพันในแบบจำลอง นอกเหนือนี้ยังอาจทำให้แบบหล่อเกิดรอยชุดเป็นผลให้ค่าที่วัดได้น้อยลงกว่าค่าจริง จึงเลือกใช้เครื่องมือที่มีปลายแหลมมากกว่า เช่น วงเวียนสองขา แต่สำหรับการวัดระยะห่างระหว่างปูนพัน เนื้ยวะจะใช้ดิจิทัลแคลลิเปอร์สเนื่องจากเป็นบริเวณกว้างจึงไม่พบปัญหาความยากลำบากในการเข้าถึงของเครื่องมือ และมีความสะดวกในการอ่านค่าอีกทั้งยังให้ค่าที่เที่ยงตรงในการวัดข้ามหลายครั้งด้วย¹⁹ นอกจากนี้แล้วค่าความกว้างและความยาวที่ได้จากการวิจัยนี้เป็นค่าในสองมิติไม่คำนึงถึงผลกระทบจากความโค้งมนของพันอันมีข้อดีในการนำค่ามาใช้เพื่อประเมินขนาดของพันเมื่อมองจากด้านหน้าตรง

จากผลการศึกษาพบว่าทั้งค่าความกว้างและความยาว 平均ของพันหน้าบันมีการกระจายตัวค่อนข้างสูง โดยเฉพาะความยาวของพันอันอาจมีสาเหตุจากพฤติกรรมดำรงชีวิตในการใช้ชีพันที่แตกต่างกัน เช่น ลักษณะการบดเคี้ยว อุปนิสัยการขบพันหรือนอนกัดพัน รวมถึงลักษณะอาหารทำให้เกิดการสึกที่ปลายพันแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลได้มาก และเมื่อนำขนาดพันหน้าบันไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยอื่นพบว่าความกว้างในแนวกลากลาง-ไกลากลางในงานวิจัยของ Sterrett และคณะ⁸ หรือของ Uysal และ Sari⁹ มีเพียงความกว้างของพันตัดซี่ข้างทั้งในเพศชายและเพศหญิงและพันเขี้ยวในเพศชายที่งานวิจัยนี้มีค่ามากกว่างานวิจัยของ

Rudolph และคณะ⁷ แต่ในงานวิจัยของ Gillen และคณะ⁶ ให้ค่าความกว้างมากกว่าในงานวิจัยนี้ในพันหน้าบันทุกซี่ ซึ่งอาจเกิดจากความแตกต่างของเชื้อชาติ²⁰ หรือช่วงอายุของกลุ่มประชากร ตลอดจนวิธีการวัดที่แตกต่างกัน โดยที่งานวิจัยเหล่านี้ทำการศึกษานอกกลุ่มประชากรไทย ทั้งนี้ในงานวิจัยบางเรื่อง⁷⁻⁹ ได้ทำการศึกษาในกลุ่มอายุที่น้อยกว่างานวิจัยนี้และใช้แคลลิเปอร์สในการวัดค่าจากแบบจำลอง ซึ่งอาจมีผลให้ค่าที่ได้ส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าในงานวิจัยนี้ได้ แต่สำหรับในงานวิจัยของ Gillen และคณะ⁶ ใช้แคลลิเปอร์สประยุกต์ (modified caliper) ที่มีปลายเป็นเข็มจึงอาจมีผลทำให้ค่าที่วัดได้ละเอียดกว่างานวิจัยนี้ และเมื่อพิจารณาความยาวตั้งแต่คอพันถึงปลายพันนั้นพบว่าในงานวิจัยของ Sterrett และคณะ⁸ ค่าความยาวในเพศชายเฉพาะของพันตัดซี่ข้างที่น้อยกว่างานวิจัยนี้และในเพศหญิงพันหน้าบันทุกซี่มีค่าน้อยกว่างานวิจัยนี้ทุกซี่ ในขณะที่ Gillen และคณะ⁶ รายงานค่าความยาวที่มากกว่างานวิจัยนี้เกือบทุกซี่ ยกเว้นในพันตัดซี่กลางในเพศชาย

เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยในกลุ่มประชากรไทยของ Thongthammachat¹⁷ ซึ่งทำการวัดจากแบบจำลองพันพบว่า มีค่าความกว้างในพันตัดซี่กลาง พันตัดซี่ข้างและพันเขี้ยวอยู่ที่ 8.15 6.40 และ 7.69 มม. ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่างานวิจัยนี้ และให้ค่าความยาวในพันตัดซี่กลาง พันตัดซี่ข้างและพันเขี้ยวท่ากับ 9.84 8.61 และ 9.73 มม. ตามลำดับ ซึ่งเฉพาะในพันตัดซี่ข้างของเพศชายเท่านั้นที่น้อยกว่าในงานวิจัยนี้ โดยอาจมีสาเหตุมาจากการใช้เครื่องมือการวัดที่แตกต่างกันโดยความหนาของปลายเครื่องมือเรอร์เนียร์ในงานวิจัยดังกล่าวจะมีผลทำให้ค่าความกว้างที่วัดน้อยลงได้ และเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ Benjakul และ Boonchoo²¹ ซึ่งมีค่าความกว้างและความยาวของพันตัดซี่กลางบนเท่ากับ 8.89 และ 10.09 มม. ตามลำดับ พบร่วมมีค่ามากกว่างานวิจัยนี้ทั้งความกว้างและความยาวซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากช่วงอายุกลุ่มตัวอย่างที่น้อยกว่าในงานวิจัยนี้

สำหรับผลจากการคำนวนทางสถิติโดยเปรียบเทียบระหว่างเพศพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความกว้าง平均ของพันซี่ #23 และความยาว平均ของพันตัดซี่ข้างทั้งสองด้าน ฉะนั้นค่าเฉลี่ยความกว้าง平均ในพันตัดซี่กลางและพันตัดซี่ข้างและความยาว平均ในพันตัดซี่กลาง และพันเขี้ยวที่ได้จากการวิจัยนี้ จึงเป็นค่าเฉลี่ยของทั้งเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากไม่พบความแตกต่างทั้งด้านซ้ายขวา

หรือระหว่างเพศ แต่ค่าความกว้างเฉลี่ยของฟันเขี้ยวและค่าความยาวเฉลี่ยของฟันตัดซี่หางได้แยกแสดงเป็นเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากพบว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับผลของเพศต่อขนาดปราภูมิได้พิจารณาว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อความกว้างปราภูมิของฟันหน้าบันเลย เนื่องจากในกรณีความแตกต่างของความกว้างปราภูมิของฟันซี่ #23 นั้น เป็นความแตกต่างที่เกิดกับฟันเพียงซี่เดียวจากฟันหน้าบันทั้งหมด 6 ซี่ และยังอาจเป็นผลจากการกระจายของข้อมูลที่น้อยกว่าฟันซี่ #13 ทำให้โอกาสการเกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญมากกว่า ประกอบกับผลทางสถิติที่พบว่า ความกว้างและความยาวปราภูมิของฟันหน้าบันด้านซ้าย และด้านขวาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งในเพศชายและหญิง ซึ่งตรงกับข้อมูลนี้ของความยาวปราภูมิของฟันตัดซี่หางทั้งสองด้านที่แสดงให้เห็นว่าเพศมีอิทธิพลต่อความยาวปราภูมิของฟันตัดซี่หางทั้งสองข้าง เนื่องจากพบความแตกต่างในฟันซี่เดียวกันทั้งสองด้าน และมีค่าทางสถิติที่แสดงถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน สำหรับผลทางสถิติในงานวิจัยนี้ที่พบว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อขนาดปราภูมิของฟัน ธรรมชาติหน้าบันเลยนั้นอาจเป็นผลมาจากการขยายตัวที่ทำการศึกษาซึ่งไม่拘งพอยที่จะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน แต่ที่เลือกใช้ช่วงอายุระหว่าง 25–40 ปีนั้น เนื่องจากเป็นช่วงที่ขาดการเรียนรู้และการศึกษาคิดว่าจะมาปรับการบูรณะฟันบริเวณนี้มาก โดยเฉพาะทันตกรรมเพื่อความสวยงาม ข้อมูลที่ได้มา จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปประยุกต์

สำหรับค่าระยะห่างระหว่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างเฉลี่ยนั้นเป็นค่าที่สามารถนำมาวิเคราะห์หาสัดส่วนความกว้างของฟันหน้าได้ โดยเฉพาะฟันตัดซี่หางมีการเรียงตัวที่ค่อนข้างนาน กันกับระยะห่างระหว่างฟันเขี้ยวพบว่าในเพศชายมีค่ามากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเบริญบที่ยกบันงานวิจัยของ Hoffman และคณะ²² ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างอายุ 13 ถึง 82 ปี โดยวิธีกดลงซี่ผึ้งล้อมขอบ (Boxing wax) แล้ววัดระยะจาก

ซี่ผึ้งได้ค่าระยะห่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างเฉลี่ย 35.35 ± 2.42 มม. ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่างานวิจัยนี้ อาจเป็นผลมาจากการมีสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อายุน้อยมากกว่า ซึ่งข้ากรไวรังไม่เจริญเต็มที่ทำให้ได้ค่าน้อยกว่า อีกทั้งความผันแปรทางเชื้อชาติซึ่งอาจมีส่วนทำให้ขนาดฟัน⁶ และขนาดข้ากรไวรังแตกต่างกัน จากผลการศึกษาทั้งหมดจะทำให้เห็นว่าในการบูรณะฟันหน้าบันให้มีสัดส่วนความสวยงามดูเป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับของบุคคลทั่วๆ ไปนั้นสามารถใช้ค่าต่างๆ ได้มากมายหลายลักษณะ ไม่ได้จำเป็นว่าจะต้องเป็นค่าสัดส่วนคงดองอย่างเดียวเสมอไป ทั้งนี้ควรมีการทดสอบโดยใช้สัดส่วนต่างๆ ที่ทำการศึกษาได้นี้ถึงความพึงพอใจในสายตาของทันตแพทย์และ/หรือในสายตาของผู้ป่วยด้วย เพื่อประเมินว่าสามารถนำไปใช้ได้จริงๆ

สรุป

ในกลุ่มประชากรไทยที่ทำการศึกษาพบว่า ค่าสัดส่วนความกว้างปราภูมิเฉลี่ยของฟันตัดซี่หางบนต่อระยะห่างระหว่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 24 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ในขณะที่ค่าสัดส่วนความกว้างปราภูมิเฉลี่ยของฟันตัดซี่หางบนต่อระยะห่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 20 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง และเพศมีอิทธิพลต่อขนาดปราภูมิของฟันหน้าบันเฉพาะความยาวปราภูมิของฟันตัดซี่หางบนเท่านั้น ในขณะที่ช่วงอายุที่ทำการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อขนาดปราภูมิของฟันหน้าบันรวมถึงเพศและอายุไม่มีอิทธิพลต่อระยะห่างระหว่างปูมฟันเขี้ยวทั้งสองข้างด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณกองทุนอุดหนุนการวิจัยโครงการวิจัยทางทันตกรรม ฝ่ายวิจัยคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้เงินอุดหนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ พญ.ปิยะรัตน์ เฉลิมสุขสันต์ ซึ่งให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

1. Sellen PN, Jagger DC, Harrison A. Methods used to select artificial anterior teeth for the edentulous patient: a historical overview. *Int J Prosthodont.* 1999;12:51–8.
2. Levin EI. Dental esthetics and the golden proportion. *J Prosthet Dent.* 1978;40:244–52.
3. Ward DH. A study of dentists' preferred maxillary anterior tooth width proportions: comparing the recurring esthetic dental proportion to other mathematical and naturally occurring proportions. *J Esthet Restor Dent.* 2007;19:324–37.
4. Richardson ER, Malhotra SK. Mesiodistal crown dimension of the permanent dentition of American Negroes. *Am J Orthod.* 1975;68:157–64.
5. Abdullah MA. Inner canthal distance and geometric progression as a predictor of maxillary central incisor width. *J Prosthet Dent.* 2002;88:16–20.
6. Gillen RJ, Schwartz RS, Hilton TJ, Evans DB. An analysis of selected normative teeth proportion. *Int J Prosthodont.* 1994;7:410–7.
7. Rudolph DJ, Dominguez PD, Ahn K, Thinh T. The use of tooth thickness in predicting intermaxillary tooth-size discrepancies. *Angle Orthod.* 1998;68:133–8.
8. Sterrett JD, Oliver T, Robinson F, Fortson W, Knaak B, Russell CM. Width/length ratios of normal clinical crowns of the maxillary anterior dentition in man. *J Clin Periodontol.* 1999;26:153–7.
9. Uysal T, Sari Z. Intermaxillary tooth size discrepancy and mesiodistal crown dimensions for a Turkish population. *Am J Orthod Dentofacial Orthop.* 2005;128:226–30.
10. Ward DH. Proportional smile design using the recurring esthetic dental (RED) proportion. *Dent Clin North Am.* 2001;45:143–53.
11. Bjorndal AM, Henderson WG, Skidmore AE, Kellner FH. Anatomic measurements of human teeth extracted from males between the ages of 17 and 21 years. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol.* 1974;38:791–803.
12. Gomes VL, Goncalves LC, do Prado CJ, Junior IL, de Lima Lucas B. Correlation between facial measurements and the mesiodistal width of the maxillary anterior teeth. *J Esthet Restore Dent.* 2006;18:196–205.
13. Hasenreisoglu U, Berksun S, Aras K, Arslan I. An analysis of maxillary anterior teeth: facial and dental proportions. *J Prosthet Dent.* 2005;94:530–8.
14. Krishnan GA, Yapp R, Powers JM. Dimensional stability and mechanical properties of alginate hydrocolloid impression materials. Proceedings of the 85th IADR Conference; 2007 Mar 21–24; New Orlean, USA.
15. Ishida K. Accuracy of complete dental arch impressions and stone casts using a three-dimensional measurement system. Effect on accuracy of rubber impression materials and trays. *Dent Jpn (Tokyo).* 1990;27:73–9.
16. Lautenschlager EP, Corbin F. Investigation on the expansion of dental stone. *J Dent Res.* 1969;48:206–10.
17. Thongthammachat S. A study on the crown height and the anatomical form of the upper anterior teeth in a group of Thai people. *CU Dent J.* 1982;5:173–82.
18. Hunter WS, Priest WR. Errors and discrepancies in measurement of tooth size. *J Dent Res.* 1960;39:405–14.
19. Zilberman O, Huggare JV, Parikakis KA. Evaluation of the validity of tooth size and arch width measurements using conventional and three-dimensional virtual orthodontic models. *Angle Orthod.* 2003;73:301–6.
20. Hattab FN, al-Khateeb S, Sultan I. Mesiodistal crown diameters of permanent teeth in Jordanians. *Arch Oral Biol.* 1996;41:641–5.
21. Benjakul C, Boonchoo P. The study of relationship between size, shape of permanent maxillary central incisor and face. *J Dent Assoc Thai.* 1995;45:90–7.
22. Hoffman W Jr, Bomberg TJ, Hatch RA. Interalar width as a guide in denture tooth selection. *J Prosthet Dent.* 1986;55:219–21.

The study of clinical size of natural upper anterior teeth in a group of Thai population

Orapin Kaewplung D.D.S., Ph.D (Maxillofacial Prosthodontics)¹

Warangkana Yanyongkasemsuk²

Oratoon Wisitsilp²

¹Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University

²Dental student, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University

Abstract

Objective To evaluate the average value and to study the influence of gender and age on the clinical size of six upper natural anterior teeth.

Materials and methods Eighty Thais with age range 25–80 years were randomly selected and divided into male and female equally. The width and the length of upper anterior teeth were measured in two dimensions from casts. The relationship between the obtained data and other factors such as intercanine width or the adjacent tooth width, were analyzed with T-test at 95% confidential level.

Results When compared between genders, it was found that the average width of upper anterior teeth in the same position had no significant difference except in the left canine. When considered right and left sides, there was no significant difference. The average width of central and lateral incisors in both genders were 8.7 ± 0.6 and 7.3 ± 0.6 mm, respectively. For canine in male and female are 8.2 ± 0.6 and 8.0 ± 0.4 mm., respectively. The average length found significant difference between genders only in lateral incisor of both sides. When considered right and left side, there was no significant difference. The average length of central incisor and canine in both genders are 9.8 ± 0.9 and 9.4 ± 0.9 mm., respectively and the values of lateral incisors in male and female are 9.2 ± 0.9 and 8.5 ± 0.9 mm., respectively. Anyway, the relation between age and width or length of every upper anterior tooth has no significant difference.

Conclusion The width of upper central incisors is 24 percent of the intercanine distance in both genders. Gender influences on the clinical size of upper lateral incisor while age does not.

(CU Dent J. 2008;31:295–304)

Key words: *clinical tooth size; Thai population; natural upper anterior teeth*